



Debreceni Ítéltábla

Mf.I.50.025/2025/5.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Balogh Éva ügyvéd (Cím8.) által képviselt Felperes (Cím2.) felperesnek, a dr. Pajtók Gábor Keve ügyvéd (Cím9.) által képviselt Alperes (Cím7) alperes ellen, közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 7.M.70.124/2024/12. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a szövegezésbeli kiegészítéssel, hogy az alperes felmentési időre járó távolléti díjat és végkielégítést, valamint ezen összegek után 2014. június 19. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére köteles.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 70 000 (hetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárásban meg nem fizetett 101 904 (százegyezer-kilencszáznégyszáz) forint összegű fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2021. április 1. napjától állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél, falugondnok munkakörben. A felperes polgármesterjelöltként indult a 2024. évi helyi önkormányzati választáson, a munkáltatói jogkört gyakorló törvényes képviselő polgármesterrel együtt.

[2] tanú3, tanú2 és tanú1 önkormányzati képviselőjelöltek kezdeményezésére meg nem állapítható időben és meg nem állapítható személyek „Felperes független polgármesterjelölt és képviselőjelölt társai” elnevezésű közösségi oldalt hoztak létre a Facebookon a 2024-es választások idejére, amelynek profilképe a felperes arcképe volt, míg a nyitó oldalán a felperesről és a képviselőjelölt-társairól készült közös kép volt látható.

[3] A közösségi oldalt nem a felperes és képviselőjelölt társai, hanem a képviselőjelöltek támogatói működtették és üzemeltették, annak szerkesztésére, módosítására, bejegyzések, hozzászólások közzétételére, törlésére a felperes nem volt jogosult és a felperes adminisztrátora sem volt az oldalnak.

[4] A közösségi oldalon 2024. június 5-én 12 óra 45 perckor ismeretlen személy vagy személyek közzétették a következő bejegyzést:

„Kedves Választók, Kedves Barátaink!

Tegnap este jutott tudomásunkra az az információ, hogy törvényes képviselő újrainduló polgármester megbízásából SIM kártyát osztanak a település választásra jogosult lakóinak. Tájékoztatásul elmondjuk, hogy választás rendje elleni bűncselekményt követ el, aki a választás során az arra jogosultat a választásban anyagi juttatással befolyásolni igyekszik. A bűncselekmény három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Helyi Választási Bizottsághoz történő kifogás benyújtása érdekében kérjük, jelentkezzenek azok, akik kaptak ezekből a SIM kártyákból, illetve bármilyen információval rendelkeznek a bűncselekmény elkövetéséről. A bizonyítékok beszerzését követően megteesszük a jogszabálysértő cselekménnyel kapcsolatos bejelentést.

E-mail címünk: ...”

[5] A bejegyzést a felperes a következő nap maga is látta és kérte a képviselőjelölt társaitól annak eltávolítását, azonban ezt nem tudták elérni.

[6] A bejegyzés miatt törvényes képviselő polgármesterjelöltként kifogást terjesztett elő a Helyi Választási Bizottságnál a felperessel szemben, melyet az a (HATÁROZAT 1)ával érdemi vizsgálat nélkül elutasított, majd a másodfokon eljáró (VÁRMEGYE)i Területi Választási Bizottság a (HATÁROZAT 2)ával a kifogást érdemben utasította el.

[7] Az alperes a 2024. június 18-án meghozott és a felperessel 2024. június 19-én közölt intézkedésével a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel megszüntette. A rendkívüli felmentés indokolása szerint a felperes 2024. június 5-én a Facebook közösségi oldalon olyan tartalmú bejegyzést tett közzé a nagy nyilvánosság előtt, melyben – minden alap nélkül – bűncselekmény elkövetésével hozta összefüggésbe a

munkáltatójának, (ALPERES)nak hivatalában lévő polgármesterét, törvényes képviselőt. Fenti magatartásával súlyosan megsértette az alperes működési érdekeit.

[8] A felperes a keresetében a közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként felmentési időre járó távolléti díjának, bruttó 849 200 forintnak, valamint egyhavi távolléti díj összegének megfelelő végkielégítésének, bruttó 424 600 forintnak a megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Azt adta elő, hogy a vele közölt rendkívüli felmentés nem felelt meg a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 29. §-ában foglaltaknak, mivel az nem világos, az indokolás nem valós és nem okszerű. Hangsúlyozta, hogy az alperes által sérelmezett bejegyzést a közösségi oldalon nem ő tette, a közösségi oldalt nem ő működtette és nem is ő hozta létre.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azt jogalapjában igen, deösszecszerűségében nem vitatva. Úgy foglalt állást, hogy a felperes és a vele egységben induló képviselőjelöltek hozták létre a közösségi oldalt, az a felperes személyes polgármesterjelöltségének támogatására jött létre, annak profilképe is a felperes képmása volt. Életszerűtlennek tartotta, hogy a felperesnek ne lett volna legalább közvetett módon lehetősége a közösségi oldal tartalmának alakítására.

[10] Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként fizessen meg a felperesnek 15 napon belül bruttó 849 200 forint felmentési időre járó távolléti díjat és bruttó 424 600 forint végkielégítést, továbbá ezen összeg után 2024. június 19. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 230 000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Ezt meghaladóan kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására az ott közölt módon és számlára 4522 forint előlegezett költséget. Rögzítette, hogy az eljárás során felmerült 76 428 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[11] Az ítélet indokolásában utalt többek között a Kjt. 33/A. § (1)-(2) bekezdéseire, a Kjt. 37. § (1) bekezdésére és (6) bekezdésének a) pontjára, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (3)-(4) bekezdéseire és a meghallgatott tanúk vallomásaira is figyelemmel úgy foglalt állást, hogy a rendkívüli felmentés indoka világos volt.

[12] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a rendkívüli felmentés indokának valóságát és e körben azt állapította meg, hogy a felperes sem a hivatkozott közösségi oldal létrehozásában, sem annak működtetésében nem vett részt, ott tartalmakat, bejegyzéseket, hozzászólásokat nem tett. Kifejtette, hogy a munkáltatótól elvárható, hogy a rendkívüli felmentés jogának gyakorlását megelőzően a közalkalmazottat meghallgassa és csak a tények ismeretében

alkalmazza az esetleges kötelezettségszegés esetén a legsúlyosabb jogkövetkezményt. A perbeli esetben azonban az alperes a felperest nem hallgatta meg, bizonyítékokat nem szerzett be. A felperes kizárólag azon okból nem tehető felelőssé a közösségi oldal tartalmáért és működtetéséért, mert annak profilképe az ő arcképe és annak nyitóképen a felperes a képviselőjelöltekkel együtt volt látható. A tanúvallomások és a rendelkezésre álló iratok alapján azt állapította meg, hogy nem a felperes hozta létre és működtette a közösségi oldalt, nem az ő utasítására tette ki valaki a rendkívüli felmentésben megjelölt bejegyzést és hozzászólást, ezért azokért a felperest felelősség sem terhelhette, így a rendkívüli felmentésben írt indok nem valós, ennek pedig az a következménye, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát.

[13] Az alperes a keresetet összecszerűségében nem vitatta, így azzal egyezően marasztalta az elsőfokú bíróság a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként az alperest.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékokból okszerűtlen következtetésre jutott és tévesen minősítette valótlanoknak a rendkívüli felmentés indokát. Megítélése szerint téves az, hogy a perben hivatkozott közösségi profil egyértelműen a felpereshez köthető. Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a rendkívüli felmentés megfelel a világosság követelményének, ugyanakkor sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet kizárólag a tanúvallomásokban foglaltakra hivatkozott és figyelmen kívül hagyta azt a tényt, mint bizonyítékot, hogy a perrel érintett bejegyzés a felperes nevével és arcképével ellátott oldalon került közzétételre.

[15] A perben meghallgatott tanúk vallomásai között ellentmondások voltak felfedezhetőek, azokból nem vonható le olyan következtetés, miszerint a hivatkozott oldalt biztosan nem a felperes működtette. A tanúk a vallomásaikban csak azt adták elő, hogy nem tudják, hogy ki működtette azt, ebből pedig az következik, hogy azt sem tudhatják, hogy az nem a felperes volt. Nem fogadható el a tanúk azon nyilatkozata, miszerint a közzétett bejegyzésekről, képekről, videókról nincsen információjuk, de azt határozottan állították, hogy a vitatott bejegyzést nem a felperes tette közzé. A felperes tehát az általa meghallgatni kért tanúkkal nem tudta bizonyítani, hogy a rendkívüli felmentésben hivatkozott bejegyzés nem az ő általa közzétett bejegyzésnek minősül.

[16] tanú3 a tanúvallomásában elmondta, hogy különféle bejegyzések, fényképek, kampányanyagok közzétételéhez a hozzájárulásukat adták a tanúk, így nem fogadható el az sem, hogy a perrel érintett bejegyzés törléséről sem a felperes, sem a tanúk nem tudtak gondoskodni. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően, 2025. március 5-én tartott képviselő-testületi ülésen tanú1 képviselő olyan nyilatkozatot tett, amelyből szerinte az tűnik ki, hogy a perben meghallgatott tanúk azt kívánták elhíttetni az elsőfokon eljáró bírósággal, hogy a felperesnek nem volt köze a sérelmezett bejegyzéshez.

[17] Hangsúlyosan hivatkozott az elsőfokú bíróság azon megállapítására, mely szerint „Kétségtelen tény, egy külső szemlélő számára első ránézésre úgy tűnhet, hogy a felperes volt a közösségi oldal működtetője és a tartalmát is ő határozhatta meg”. Ebből azonban csak az következhet, hogy a felmentésben szereplő indok valós. A sérelmezett bejegyzés a felperes nevével és arcképével ellátott, az ő érdekében működő közösségi oldalon került nagy nyilvánosság előtt közzétételre, mely megalapozta az alperesnek a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt intézkedését.

[18] A felperes nem vitatta, hogy a bejegyzést követően nem kereste meg az alperest annak érdekében, hogy a kialakult helyzetről tájékoztassa, nem adott ki sehol közleményt arról, hogy a bejegyzést nem ő hozta nyilvánosságra, attól nem határolódott el, ebből pedig az alperes szerint az következik, hogy a felperessel „összekapcsolható” a sérelmezett bejegyzés. A közzététel vonatkozásában nem annak van jelentősége, hogy digitális formában „ki bonyolítja le azt”, hanem annak, hogy kinek a profilképe alatt történik az meg. Ehhez kapcsolódóan hivatkozott a Kúria BH2023. 194. számon megjelent döntésére és továbbra is indítványozta a META Platforms Ireland Ltd. megkeresését.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, helyes tényállást állapított meg. Az alperes által hivatkozott eseti döntés a perben azért nem irányadó, mert az annak alapjául szolgáló ügyben nem vitásan a közalkalmazott tette közzé a Facebook bejegyzést.

[20] Az alperes a rendkívüli felmentésében kizárólag egy magatartást sérelmezett – egy bejegyzés közzétételét – és utóbb próbál sérelmesnek tekinteni más egyéb magatartásokat, azonban a rendkívüli felmentésben közölt indokok nem bővíthetők. Fenntartotta azon előadását, hogy a profilt nem ő hozta létre, nem tudja, hogy azt ki működteti, azon ki tette közzé a bejegyzést és megjegyezte, hogy "...." néven az a mai napig elérhető úgy, hogy ő maga már nem vesz részt a politikai életben. A profil létrehozására nem utasított senkit, oda feltöltési és onnan leszedési jogosultsága nem volt.

[21] A rendkívüli felmentés indokolásában az alperes nem azt sérelmezte, hogy a fényképe ezen a profilon megjelent és nem is azt, hogy a közzétevő az ő fényképét vagy nevét használta fel, hanem konkrétan azt állította, hogy a posztot ő tette közzé, amely nem felel meg a valóságnak.

[22] A fellebbezéshez csatolt képviselő-testületi jegyzőkönyvvel összefüggésben úgy foglalt állást, hogy a perben meghallgatott tanúk hamis tanúzására utaló alperesi nyilatkozat méltatlan.

[23] Az ítéltábla elsődlegesen észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része elírást tartalmaz, az ugyanis tartalmában nem a teljes marasztalási összeg után, hanem csak a végkielégítés után kötelezte az alperest kamatfizetésre.

[24] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 353. §-a kimondja, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbezést érdemben elbíráló határozatában is kijavíthatja. Ezzel összefüggésben a Pp. 352. § (1) bekezdése értelmében, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

[25] Az ítéltábla a kereset, az ellenkérelem, valamint az elsőfokú ítélet indokolása alapján kétely nélkül megállapította az elsőfokú bíróság döntési szándékát, mely szerint a késedelmi kamat fizetésére kötelező rendelkezés nemcsak a 424 600 forint összegű végkielégítés, hanem a 849 200 forint összegű felmentési időre járó távolléti díjra is vonatkozik, ezért azt hivatalból kijavította a rendelkező részben foglaltak szerint, és ekként bírálta felül.

[26] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem tartalmi korlátai között bírálta felül a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy annak hatályon kívül helyezésére okot nem észlelt és eltérő anyagi pervezetést sem tartott indokoltnak. Ennek eredményeként megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos.

[27] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a másodfokú felülbírálat szempontjából releváns tényállást helyesen, eljárási szabálysértés nélkül állapította meg és az anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelően helytállóan marasztalta az alperest. A perbeli bizonyítási eljárást a felek indítványainak keretei között a kellő terjedelemben lefolytatta, a bizonyítás eredményét a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint helyesen mérlegelte, és ez alapján a perben megállapított tényállás mellett a vonatkozó anyagi jogi szabályokat alapvetően helyesen értelmezve és alkalmazva érdemben is helyesen határozott.

[28] Az elsőfokú bíróság a felek tényállításainak, a bizonyítékoknak, valamint az egyéb peradatoknak a szabad felhasználásával [Pp. 263. § (1) bekezdés] és egybevetésével, azok egyenként és összességében történt értékelése alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes rendkívüli felmentése jogellenes volt. Az ítéltábla mindezzel egyetértett és csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel tér ki a következőkre.

[29] Az alperes a fellebbezését tartalmilag arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítás eredményét helytelenül értékelte, és ebből következően a tényállást helytelenül állapította meg.

[30] Rámutat arra az ítéltábla, hogy az alperes jogszabálysértésként a bizonyítékok mérlegelésére irányadó jogszabályhely, a Pp. 279. §-ában rögzített rendelkezések megsértésére a fellebbezésében nem hivatkozott, ezért a másodokú bíróság felülbírálati jogköre a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében nem terjedt ki arra, hogy azt vizsgálja, követett-e el az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során olyan hibát, amely az anyagi jogi felülbírálat körében alapot adhatna az ítélet megváltoztatására (Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.007/2019/8. számú ítélet, megjelent: BDT2019. 4084.). Mindettől függetlenül azonban kiemeli azt az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése és a Kjt. 33/A. § (2) bekezdése értelmében érdekében álló bizonyítási kötelezettségnek az alperes a rendkívüli felmentés indokolása tekintetében nem tett eleget.

[31] A rendkívüli felmentés jogszerűségének a megítélése során az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki a felperessel közölt jognyilatkozat tartalmából, amely azt róta a felperes terhére, hogy az alperes törvényes képviselőjére nézve sérelmes tartalmú bejegyzést „tett közzé”, mindezzel súlyosan megsértette az alperes „működési érdekeit”, ugyanis a közalkalmazotti jogviszonyt megszüntető jognyilatkozat indoka valóságának a követelménye azt jelenti, hogy a tényeknek nem megfelelő indokolás esetében a rendkívüli felmentés eleve nem fogadható el.

[32] Kiemeli azt az ítéltábla, hogy az előző jogszabályhely értelmében a bíróság a meggyőződése szerint mérlegelheti a bizonyítás eredményét, annak korlátja lényegében a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján az okszerűtlenség, amely tulajdonképpen logikai hibát jelent, ez azonban az elsőfokú bíróság ítélete tekintetében nem volt megállapítható. Az alperes e körben helytelenül hivatkozott arra, hogy a bizonyítási eljárás során meghallgatott tanúk ellentmondásos nyilatkozatokat tettek volna. Ezzel szemben tanú3, (TANÚ 2) és (TANÚ 1) tanúk valamennyien akként nyilatkoztak, hogy a perrel érintett posztot nem a felperes tette közzé, ezért nem volt az megállapítható, hogy a bizonyítékok iratellenes értékelésével jutott volna az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során megalapozatlan következtetésekre. Az a tény, hogy az alperes a perbeli védekezésével összhangban nem ért egyet a bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállással, önmagában nem teszi azt aggályossá, okszerűtlenné, mint ahogy az a körülmény sem, hogy a tanúk nem tudták megnevezni a bejegyzést közzé tevő személyt, aminek egyébként nem volt semmilyen jelentősége. Ebben a körben nem az számít, hogy mi az életszerű, hanem az, amit a fél bizonyít.

[33] Az ítéltábla szerint emellett nem annak volt a perben jelentősége, hogy az alperes által sérelmezett bejegyzés kétséget kizáróan létrejött és az a felperes nevével és arcképével ellátott oldalon került közzétételre, hanem annak, hogy az alperesnek a rendkívüli felmentésben megfogalmazott indoka valós-e, azaz, az abban megfogalmazottakkal egyezően

azt a bejegyzést valóban a felperes tette-e közzé. Ezt az állítást pedig az alperes a perben nem bizonyította, és önmagában a bejegyzés létezésének a ténye ennek igazolására nem elegendő.

[34] Az ítéltábla figyelmen kívül hagyta az alperesnek a Pp. 373. § (3) bekezdésére hivatkozással előterjesztett bizonyítékát, a csatolt 2025. március 5. napi képviselőtestületi ülés jegyzőkönyvét. Ennek indoka az volt, hogy a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján utólagos bizonyításnak nincs helye, kivéve, ha új tény állítására és ezzel összefüggésben ellenkérelem-változtatásra kerül sor, és ez a bizonyíték ezzel áll közvetlenül okozati összefüggésben, az a hivatkozott új tény bizonyítására szolgál. Az alperes részéről azonban új tény állítása nem volt és ellenkérelemváltoztatásra sem került sor.

[35] Megalapozatlan volt az alperesnek a Kúria Mfv.VIII.10.001/2023/4. számú ítéletére (megjelent: BH2023. 194.) történt hivatkozása is, ugyanis annak a tényállása a perbelitől jelentősen eltérő.

[36] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel mutat rá arra az ítéltábla, hogy a perbeli esetben – a rendkívüli felmentésben közölt és utóbb már nem bővíthető, módosítható indokolás miatt (lásd ebben az értelemben: Legfelsőbb Bíróság MK 95. számú állásfoglalás III. pont) – nincs jelentősége annak, hogy a felperes az ismeretlen személy vagy személyek által közzétett poszt vonatkozásában milyen magatartást tanúsított, vagy milyen magatartást mulasztott el, eleget tett-e az együttműködési kötelezettségének vagy sem, mivel a felperessel közölt egyoldalú jognyilatkozat egyértelműen arról szól, hogy a felperes alperes által kifogásolt magatartása magának a bejegyzésnek a közzététele volt.

[37] A (RENDŐRKAPITÁNYISÁG) megkeresésére a META Platforms Ireland Ltd. válaszát az elsőfokú bíróság közölte a felekkel, egyidejűleg felhívta őket további bizonyítékaik és bizonyítási indítványaik előterjesztése (7.M.70.124/2024/9. számú végzés), de az alperes a végzés kézbesítését követően nyilatkozatot nem tett. A 2025. január 13-án megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson ugyan fenntartotta a META megkeresésére vonatkozó indítványát, azonban a tárgyalás érdemi szakában, a meghallgatott tanúk vallomásaira tekintettel az elsőfokú bíróság – az ítéletének tartalma szerint – helytállóan mellőzte a Facebook üzemeltetőjének megkeresését, mivel a bizonyítás továbbfejlesztése azzal összefüggésben, hogy a perrel érintett bejegyzés mely profilról vagy profilokról, mely IP címekről származott szükségtelen volt.

[38] Az ítéltábla az előzőeken túl rámutat arra is, hogy az alperes alaptalanul hiányolta az elsőfokú ítéletből a rendkívüli felmentés okszerűtlenségének a vizsgálatát, ugyanis abban az esetben, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az indok nem felel meg a valóság követelményének, nem lehet – és szükségtelen is – vizsgálni azt, hogy azzal a valótlan indokkal összefüggésben okszerűen jutott-e arra következtetésre a munkáltató, hogy a munkavállaló munkaviszonyát (közalkalmazotti jogviszonyát) megszünteti, azaz valóban olyan magatartást tanúsított-e a felperes, ami a jogviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[39] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem volt lehetőség, ezért az érdemben helyes elsőfokú ítéletet az ítéltábla – a rendelkező rész kijavításával – a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

[40] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért maga viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségét, míg köteles megfizetni a másodfokú eljárásban pernyertes felperes perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[41] Másodfokú perköltségként merült fel a felperes oldalán az őt képviselő ügyvéd felszámított [Pp. 81. § (1) bekezdés] díja, melyet az ítéltábla – a fellebbezés benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára és a csatolt ügyvédi megbízási szerződésre tekintettel határozott meg 70 000 forint összegben.

[42] A fellebbezési illeték alapját, a pertárgyértéket a másodfokú eljárásban az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján 1 273 800 forintban állapította meg, a másodfokú eljárás illetékének a mértékét pedig az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint 101 904 forintban határozta meg.

[43] A másodfokú eljárásban pervesztes alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja értelmében illetékmentes, ezért a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja szerint a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog alapján az előzetesen meg nem fizetett 101 904 forint fellebbezési illeték az állam terhén marad a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében.

[44] A másodfokú perköltség megfizetésére vonatkozó teljesítési határidő a Pp. 344. § (1) bekezdésén alapul.

[45] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[46] Ez ellen az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét – megengedő szabály hiányában – a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Debrecen, 2025. november 11.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgy Bálint sk. előadó bíró, Dr. Bakó Pál sk.
bíró